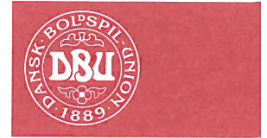

Redegørelse vedrørende tredjepartskontrakter i professionel fodbold – 8. februar 2013.

Som svar på Kulturministeriets mail af 21. januar 2013, afgiver Divisionsforeningen og DBU, følgende redegørelse. Kulturministeriet ønsker navnlig svar på 7 spørgsmål, men det er indledningsvis nødvendigt med en generel introduktion og nærmere definition.

Definition på tredjepartskontrakter i fodboldsystemet:

En fodboldspiller kan alene indgå aftale med en fodboldklub om et ansættelsesforhold. Denne ansættelse sker bl.a., jf. overenskomst mellem Spillerforeningen og Divisionsforeningen, DBU's standardkontrakt og FIFA's regler, på uopsigelige åremålskontrakter. Tillige beskyttes fodboldspilleres retsstilling i ansættelsen af anden beskyttelsespræceptiv lovgivning, som giver kontraktstabilitet, der er et afgørende parameter for udøvelse af professionel fodboldvirksomhed, som det kendes i dag.

Dette fordi det er bredt anerkendt, at det er meningsløst, at afvikle konkurrencer i holdsport på eliteniveau over en sæson, såfremt udskiftninger på holdet medfører, at det konsekvent er forskellige hold der deltager.

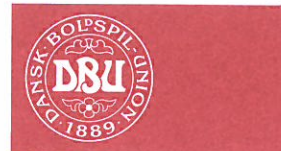
Tredjepartskontrakter går i fodboldsystemet under begrebet TPPO (Third Party Player Ownership), hvilket ofte blot omtales som TPO, og i dansk tale tredjepartsejerskab. Der er en sondring mellem TPO, og TPI (Third party influence), hvor sidstnævnte angår tredjeparters indflydelse på ansættelsen.

Der er flere definitioner af begrebet, men The Association of European Professional Football Leagues (EPFL) definerer TPO som følger: "...hvor en tredjepart (en enhed som ikke er en klub) i tilfælde af en fremtidig transfer, er sikret en andel af transfersummen...", altså en immateriel rettighed.

Så længe der alene er tale om opnåelse af en immateriel ret til et muligt afkast på en kontrakt ved transfer af en spiller indenfor den givne kontraktperiode, er sådanne aftaler accepterede i Danmark.

TPO vedrører således ikke helt eller delvis "ejerskab" af en spiller, men typisk alene en potentiel andel af en klubs rettighed til et transferbeløb, ved en spillers overgang til en anden klub i løbet af kontraktperioden. Med andre ord, er der normalt tale om en aftale mellem klubben og tredjeparten om en økonomisk fordeling, hvor klubben fx hvert år modtager et fast beløb, mens tredjeparten modtager en på forhånd aftalt procentdel af en eventuel transfersum. I Danmark har tredjeparter, efter respondenternes opfattelse, ikke indflydelse på, hvornår og om en spiller skal skifte klub.

Og det skal tilføjes, at en transfersum alene er en klubs betaling til en anden klub, for at acceptere at ophæve en kontrakt, der ellers skulle opfyldes.

Ad. 1) *Er det DBU's og DIF's opfattelse, at tredjepartskontrakter udgør et problem for idrætsudøverens retssikkerhed?*

Nej – ikke i Danmark. Der tages udgangspunkt i, at DBU's standardkontrakt for professionelle fodboldspillere ikke giver mulighed for, at tredjeparter bliver part i ansættelsesforholdet mellem en klub og en spiller, at tredjeparter ikke har indflydelse på DBU's godkendelsesprocedure for spillerkontrakter, og at DBU den 29. maj 2010, i Cirkulære 68, § 6, implementerede den gældende art. 18bis i "FIFA Regulations on the Status and Transfer of Players" omhandlende "Third-party influence on clubs", som har følgende ordlyd:

"1. No club shall enter into a contract which enables any other party to that contract or any third party to acquire the ability to influence in employment and transfer-related matters its independence, its policies or the performance of its teams.

2. The FIFA Disciplinary Committee may impose disciplinary measures on clubs that do not observe the obligations set out in this article."

FIFA's regler, som er gældende for danske professionelle fodboldspillere og klubber, forbyder ikke TPO, forudsat at tredjepart ikke opnår hel eller delvis kontrol med ansættelsesforholdet til en fodboldspiller, herunder hvornår eller hvordan en spiller skal spille, eller hvornår en spiller skal skifte klub.

For FIFA, og herunder de danske regler, er det således afgørende, at tredjepart ikke opnår indflydelse/kontrol over fodboldspilleres præstation, indsats og beslutning om, hvilken klub en fodboldspiller skal skifte til med mere, for herigennem at sikre, at der ikke kan stilles spørgsmålstegn ved en fodboldturneringers integritet (TPI).

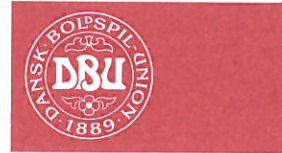
Det er ikke respondenternes opfattelse, at TPO, som reguleret i Danmark, udgør en trussel for ovennævnte.

Grundet forbuddet, kan en tredjepart/ejer af rettigheder via TPO ikke gøre indflydelse gældende, som eksempelvis en aktionær i en fodboldklub kan på en generalforsamling.

Fodboldspillernes retsstilling som kontraktansat hos en fodboldklub, er således upåvirket af en eventuel TPO-kontrakt efter danske regler, og fodboldspilleren har uændret mulighed for at:

- opfylde en kontrakt;

- søge frigørelse fra kontrakten;
- tage imod tilbud om en anden kontrakt, forudsat klubbens accept heraf – eventuelt grundet betaling fra en anden klub.

Ad. 2) Hvilke regler har DBU og DIF opstillet på området?

Som nævnt under pkt. 1, implementerede DBU FIFA's regler på området i Cirkulære 68, § 6, som vedtaget den 29. maj 2010, og det skal igen understreges, at tredjeparter ikke kan blive part i DBU's standardspillerkontrakt, eller i øvrigt udøve indflydelse på DBU's godkendelsesprocedure.

Ad. 3) I hvilket omfang anvendes tredjepartskontrakter i praksis i Danmark og i andre lande?

Respondenterne har kendskab til at danske professionelle klubber indgår aftaler om TPO i begrænset omfang. Det sker typisk for at konvertere potentielle risikobetonede rettigheder til sikre og stabile indtægter, der kan give alle ansatte en større sikkerhed i ansættelsen. Der er flere konkrete tilfælde på fodboldklubber, der grundet dalene sponsorindtægter og svingende transferprovenu har anvendt dette redskab til at stabilisere driften og undgå konkurs.

I Sverige er alle fodboldspillere omfattet af en art TPO. I Tyskland er det tillige udbredt. Se pkt. 6 for uddybning.

Ad. 4) Hvordan er samspillet med Spillerforeningen om reglerne på området?

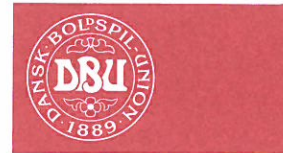
Spillerforeningen og Divisionsforeningen har som overenskomstparter indflydelse på indholdet af DBU's standardspillerkontrakt. Standardspillerkontrakten er i overensstemmelse med FIFA's regler, herunder navnlig de såkaldte "Regulations on the Status and Transfer of Players", som indeholder omfattende regler for både amatører og professionelle fodboldspillere, om bl.a. kontraktlængde, third-party influence on clubs, mindreårige spillere, m.m.

Divisionsforeningen har ikke modtaget konkrete henvendelser fra Spillerforeningen angående TPO, siden seneste overenskomstforhandling i 2008.

Det vurderes, at Spillerforeningen ikke er utilfreds med de cases, hvor hele fodboldarbejdspladser er bevaret på grund af TPO.

Ad. 5) *Vurderer DIF og DBU, at de eksisterende regler i Danmark er tilstrækkelige for at sikre idrætsudøverens retsstilling?*

Ja – men vi er som ansvarlige for dansk fodbold yderst opmærksomme på udviklingstendenser og vurderer derfor også løbende behovet for eventuelle regeljusteringer.

Det er respondenternes opfattelse at regulering på området bør vedtages i FIFA og UEFA regi, idet reglerne ellers vil medføre konkurrenceforvridning i forholdet mellem lande, hvor et eventuelt forbud henholdsvis bliver og ikke bliver indført. Ved udarbejdelsen af nye regler bør der også tages hensyn til, ikke at begrænse klubbernes mulighed for risikospredning på urimelig vis; og man skal i øvrigt være opmærksom på, at et generelt forbud sandsynligvis vil møde modstand i mange lande, hvor aftaler om økonomiske rettigheder knyttet til fodboldspillere har reddet flere klubber, der uden disse aftaler ville være gået konkurs, end tilfældet er i Danmark.

Endelig kan det være hensigtsmæssigt, hvis nye regler på området indebærer en mere generel oplysningspligt, som tilfældet er i forhold til UEFA's regler om Financial Fair Play, jf. nedenfor under pkt. 6, således at omfanget af aftaler om økonomiske rettigheder knyttet til fodboldspillere bedre kan belyses.

Ad. 6) *Hvordan er retsstillingen i andre lande, herunder hvilke lande har indført forbud mod tredjepartskontrakter?*

Ingen landes regeringer har, jf. respondenternes viden, indført forbud mod tredjepartskontrakter.

Det polske, engelske og franske fodboldforbund har dog som de eneste for nærværende indført et generelt forbud imod TPO.

Som nævnt under pkt. 1, er der i FIFA's regler, som gælder for alle medlemsforbund, et forbud mod TPI. I alle andre lande, end de tre nævnte ovenfor, formodes det derfor, at TPO anvendes inden for rammerne af gældende regler. Grundet specielle reguleringsformer i særligt Tyskland og Sverige, er det respondenterne opfattelse at anvendelsen af TPO i disse lande, er mere udbredt end i Danmark, og lande som Holland, Norge, Belgien, Østrig og Schweiz.

Efter henvendelse fra UEFA, har FIFA for nylig varslet indgreb mod aftaler om økonomiske rettigheder knyttet til fodboldspillere, men det er endnu uklart, hvad et sådant indgreb præcis vil omfatte og hvordan det vil blive håndhævet i praksis. Hertil kommer, at et indgreb vil kunne blive udfordret af EU-retlige regler.

Der er således ikke gennemført et internationalt forbud mod aftaler om økonomiske rettigheder knyttet til fodboldspillere, men det kan nævnes, at UEFA i sommeren 2012 strammede reglerne for disse aftaler i forhold til Financial Fair Play konceptet.

Således har UEFA indført regler som indebærer, at en klub ikke må anvende midler modtaget via aftaler om økonomiske rettigheder knyttet til fodboldspillere, til at balancere deres regnskaber i relation til Financial Fair Play.

De nye Financial Fair Play regler indebærer også, at klubber der enten deltager direkte i gruppespillet i UEFA's klubturneringer eller i kvalifikation hertil, er forpligtet til at oplyse, hvilke fodboldspillere der er skiftet klub på grundlag af aftale om økonomiske rettigheder knyttet til en fodboldspiller. I Danmark er de klubber der via deres placering i Superligaen bliver berettiget til at deltage i de europæiske klubturneringer underlagt disse regler, hvorefter der skal gives detaljerede oplysninger om alle kontraktspillere, herunder om transferrettigheder solgt til tredjemand. Alle danske klubber, som ikke deltager i de europæiske turneringer eller i kvalifikation hertil, er således ikke underlagt disse regler, der ikke gælder generelt for nationale turneringer.

Det skal nævnes, at det først er fra sæsonen 2013-14 at overtrædelse af disse nye licensregler relateret til Financial Fair Play medfører sanktioner.

De nye UEFA licens regler har følgende ordlyd:

“1. Annex VI(E)(m)(ii): For any player for whom the economic rights or similar are not fully owned by the licence applicant, the name of the player and the percentage of economic rights or similar held by the licence applicant at the beginning of the period (or on acquisition of the registration) and at the end of the period must be disclosed.”

2. Annex VII(C)(5)(b): Any profit in respect of a player for whom the licence applicant retains the registration must not be recognised in the profit and loss account. For the avoidance of doubt, any profit arising from the disposal of economic rights or similar of a player to any other party must be deferred, and a profit can only be recognised in the profit and loss account following the permanent transfer of a player's registration to another club.”

DBU's formand, Allan Hansen, er gennem sit arbejde i FIFA, opmærksom på udviklingstendenser i udlandet. Hvor det tidligere var enkeltpersoner eller virksomheder, som investerede i sådanne økonomiske rettigheder/fremtidige transfersummer, er det i dag kapitalfonde og agentbureauer, som i stigende grad handler økonomiske rettigheder knyttet til fodboldspillere. Det er en kendt sag, at

disse kapitalfonde og agentbureauer er indehavere af økonomiske rettigheder knyttet til flere spillere i samme klub og i flere forskellige klubber i samme turneringsrække.

Sådanne konstellationer og ikke mindst disse kapitalfondes og agentbureauers uigennemsigtige ejerskabskonstruktioner øger risikoen for, at der i relation til denne form for aftaler kan stilles spørgsmålstejn ved turneringers integritet, hvem der kontrollerer fodboldspillerens præstation og indsats, og hvem der beslutter hvilken klub en fodboldspiller skal skifte til o.s.v., og dermed i den sidste ende en række retssikkerhedsmæssige problemstillinger for den involverede fodboldspiller.

I relation hertil offentliggjorde FIFA for nylig en undersøgelse som viste, at 15 % af alle forbunds-licenserede spilleragenter i England, Frankrig, Tyskland, Italien og Spanien er involveret i aftaler om økonomiske rettigheder knyttet til fodboldspillere, hvilket med al tydelighed viser problemets omfang internationalt.

Hertil kommer eksempler på klubber, hvor ca. 75 % af spillerne er omfattet af sådanne tredjepartsaftaler, hvilket har den konsekvens, at den pågældende klub kan reducere sine transferomkostninger i relation til Financial Fair Play, idet transferomkostninger indgår i Financial Fair Play regnskabet.

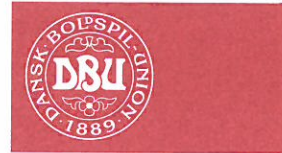
Det er med afsæt i denne viden, at UEFA's Professional Football Strategy Council på et møde den 3. december 2012 drøftede både TPI og TPO. Der var i den forbindelse enighed om, at disse aftaler er et globalt fænomen, som kræver en global indsats for at imødekomme de udfordringer og muligheder aftalerne stiller fodbolden overfor, herunder: Fodboldspillerens retssikkerhed, turneringers integritet, det overordnede omdømme af fodboldspillet, kontraktuel stabilitet, spillerudvikling, Financial Fair Play, muligheden for stabil drift af fodboldvirksomhed og endelig hele finansieringen af fodbold.

Og det var med afsæt i samme viden, samt eksempler på spillere i udlandet, der som følge af kontroversielle tredjepartsaftaler, har skiftet klub flere gange end de ellers ville, af hensyn til en tredjeparts økonomiske interesse forbundet med et klubsifte, at DBU's formand, Allan Hansen, for nylig udtalte sig om tredjepartskontrakter til avisen Politiken.

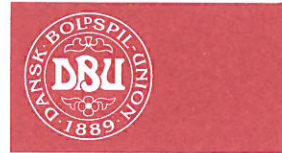
Ad. 7) Hvilke initiativer forventer DBU og DIF at tage på området?

FIFA kontaktede DBU (og andre nationale fodboldforbund) den 14. januar 2013 i forhold til en større undersøgelse af omfanget og reguleringen af tredjepartskontrakter i medlemsforbundene, og har i den forbindelse involveret "The International Centre for Sports Studies" i Schweiz til at udarbejde en rapport omkring mulighederne for lovgivning på området.

DBU deltager selvfølgelig i denne FIFA-undersøgelse og vil afvente undersøgelsens

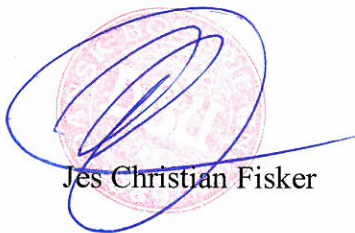
resultat, som givetvis vil udmønte sig i et forslag til international lovregulering, der enten vil være direkte gældende for DBU, eller pålægge DBU at indføre nationale regler.

I denne proces støtter Divisionsforeningen og DBU et fortsat forbud mod kontrakter, der indebærer, at tredjeparter opnår indflydelse/kontrol overfor fodboldspilleres ansættelsesmæssige og transfermæssige forhold (TPI). Respondenterne deltager aktivt i dialogen om eventuel fremtidig regulering af TPO, herunder en regulering som eventuelt indebærer en mere generel oplysningspligt, som tilfældet er i forhold til UEFA's regler om Financial Fair Play, jf. ovenfor under pkt. 6, og som indebærer en større gennemsigtighed omkring hvilke personer, der er involveret i TPO-aftaler.

Med venlig hilsen og på vegne af

Divisionsforeningen og Dansk Boldspil-Union

Jes Christian Fisker